

felvilágosittassanak. Kérem tehát a t. szerkesztő urat, hogy az ide csatolt ábrákat, melyek az egyes kézfogásokat, a gödörnek földdel való kitöltése és a csemete felhuzása után, ép úgy mint a föld megtömörített részeit előtűntetik, becses lapjába felvenni sziveskedjék.

Fekete L.

Az 1887. évi erdőőri szakvizsgák.

I. Budapesten.

Az erdőőri szakvizsgák a nagyméltóságu földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium 1887. évi 50.150. számú rendeletének megfelelőleg Budapesten ez évi október hó 10-én reggeli 9 órakor vették kezdetüket és ugyan e hó 14-én fejeztettek be.

A szakvizsga letételére engedélyt nyert összesen 24 egyén mind megjelent.

A vizsgáló bizottság Kallina Károly m. kir. erdőmester elnökle mellett, Tomcsányi Gusztáv m. kir. erdőmérnök és br. Feilitzsch Arthur kir. alerdőfelügyelő vizsgáló biztosokból állott; Pest-Pilis-Solt-Kiskus vármegyét pedig Fazekas Ágoston megyei jegyző ur képviselte.

Írásbeli megfejtésre a következő három kérdés tüzetett ki:

1. A vizsgázó védelmére bizott kerület egy fenyőültetvényében futótűz támadt és egy háromszög alaku területen, melynek alapja 150^0 , magassága pedig 120.5^0 , az összes ültőnczöket megsemmisítette. Megállapítandó a tűz által elpusztított terület nagysága és az újraerdősítéshez szükséges csemeték mennyisége, ha az ültetés négyszöges kötelékben eszközözlendő és a csemeték 3' távolságban ültetendők.

2. Egy makkal bevetett erdei tisztáson egy nagyobb falka házi szárnyasállatot talál vizsgázó, de azokat behajtani nem képes.

Az erdőtörvény értelmében miként gátolja meg ezen szárnyas állatok által okozandó további károsításokat és mily írásbeli jelentést tesz ezen esetről előljáró tisztjének?

3. Az erdőőr megbizatik egy 2 *m* hosszú, 1 *m* széles és 50 *cm* mély vadsózónak felállításával és sózóanyaggal való ellátásával.

Milyen és mennyi faanyagot, hány m^3 agyagot és hány *kg* sót fog ezen sózó felállításához szükségelni?

Az írásbeli feladatokat a vizsgázók általán, és alig figyelembe vehető csekély kivétellel jól megfejtették, hasonlóan örvendetes készültséget és a gyakorlati szolgálatban nélkülözhetlen tisztább és élénk felfogást tapasztalt a bizottság a szóbeli feleleteknél is.

Az írásbeli dolgozatok és a szóbeli vizsgán adott feleletek egybevetése után kitűnően alkalmasnak találtatott 5, jól 8, és kielégítően 10, míg 1 (egy) vizsgázó osztályzatot nem nyert.

Különösen kiemelendőnek tartom ez alkalommal, hogy az erdőőri szakiskolát végzettek ez évben úgy elméleti mint gyakorlati képzettséget illetőleg a mult évihez képest sokkal előbbre haladtak és készségökre nézve a többi vizsgázók közül kiválók voltak.

Azon elvből indulva ki, hogy minden bár csekély hiánynak — mely az erdőőri szakoktatás körül a szakvizsgáknál tapasztaltatik — közlése által csakis az ügynek magának teszünk szolgálatot, és távol a mindenben hiányt avagy hibát kereséstől, nem mulaszthatom el felemlíteni, és az erdőőrök oktatásával foglalkozó tisztelt szaktársaim figyelmébe ajánlani, hogy bár a vizsgázók a gyakorlatban közönségesen előforduló esetekben nem is, de a ritkábban előforduló erdei kihágásokat illetőleg valamint annak minősítését illetőleg, hogy mely esetek tartoznak mint erdei kihágások a rovatos naplóba, s

melyek (büntény, áthágás stb.) nem, azt a biztonságot, határozottságot többen közülök nem tanusították, mely joggal és teljes szigorral tőlük ma már megkövetelhető.

Végül felemlitem, hogy a vizsgázók közül a kincstárnál 2, a közalapítványnál 4, gróf Eszterházy Móricz uradalmaiban 4, a primási uradalmakban 4, az esztergomi főkapitálannál 2, a veszprémi püspökségnél 1, a cs. kir. ráczkevei uradalomban 1, a cs. kir. vadászati hivatalnál 1, a pannonhalmi főapátságnál 1, gróf Lamberg Henriknél 1, gróf Károlyi Sándornál 1, Hoffmann Ede magánbirtokosnál 1 van alkalmazásban, egy vizsgázó pedig jelenleg csendőr őrsvezető. — Budapest, 1887. október 16-án.

Br. Feilitzsch Arthur,
kir. alfelügyelő.

II. Kassán.

A folyó évi október hó 10-én és következő napjain Kassán megtartott erdőőri szakvizsgához elnökül Szabó Adolf kir. erdőfelügyelő, vizsgáló biztosokul Szönyey István és Reinfuss Bódog urad. erdőmesterek küldettek ki.

A vizsga letételére 28 egyén nyert engedélyt, kik közül azonban csak 25 jelent meg a vizsgához.

A vizsgázók közül 10 a m. kir. kincstárnál, 7 hitbizományi uradalmakban és 5 magán-erdőbirtokosoknál szolgált.

Írásbeli feladatul a következő három kérdés tüzetett ki :

1. 10 erdőmunkás keresménye 50 frt; az első 7 munkás 10—10, a 8-ik 8, a 9-ik 7 és a 10-ik 6 napon át dolgozott; a keresmény 20% -a betegápolási alapra levonandó; mennyit keresett minden egyes munkás? mennyi a levonás egyenként és összesen? és mily összeg fizettetik az egyes munkásoknak egész krajczárookra kiegyenlítve?

2. Miféle erdőfelujítási módokat ismer vizsgáló? Irja le a természetes és mesterséges uton való erdősítéseket.

3. Tegyen írásbeli jelentést előljárójának egy erdőlegeltetési kihágásról, melyet a községnek több lakosa, nagyobb számú marhának a tilosba való legeltetése által elkövetett; írja le a kár kiterjedését, minőségét és hatásköre alapján tett előleges intézkedését.

Az írásbeli dolgozatok és szóbeli feleletek megbiráltatván, 3 kitünően, 9 jól, és 13 kielégítően alkalmasnak minősítettett, mely körülménynél fogva a vizsga eredménye jónak mondható.

Kassa, 1887. évi október hó 15-én.

Tisztelettel

Reinfuss Bódog,

urad. erdőmester és vizsgáló biztos.

III. Beszterczebányán.

Az erdőőri szakvizsga Beszterczebányán a Nagyméltóságu földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium folyó évi szeptember hó 27-én 50.150/III. szám alatt kelt rendeletéhez képest folyó évi október hó 10—16-ik napjain tartott meg, a mely alkalommal Solti Arnold kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt Seyfried Károly m. kir. erdőigazgatósági titkár és alulírott vettek részt a vizsgáló bizottságban.

Engedélyért összesen 35 folyamódott a beszterczebányai kir. erdőfelügyelőséghez, kik közül kettő, a kellő gyakorlati szolgálattidő hiánya miatt visszautasított; 33-nak ellenben az engedély megadatott. Ezek a vizsgára mindnyáján megjelentek.

A vizsgázók közül 21 a kincstárnál, 8 községeknél és 4 magán uradalmakban van alkalmazva.

Írásbeli kidolgozásra a következő kérdések adattak fel:

1. Vannak-e olyan erdők, melyekben tarvágást alkalmazni nem szabad, miként neveztetnek ezen erdők, és mit rendel az erdőtörvény ezek kezelése tekintetében?

2. Mi a célja a faszenítésnek; melyek a szenítés különböző módjai; miben különböznek azok egymástól; az erdészeti kezelésnél minő szenítés szokott leginkább előjönni, és mi a jó szén ismertető jele?

3. Egy folyóméter 6 darab gömbölyű fáyól álló száraz szálfacsusztató elkészítéséhez szükséges 0.63 napszám és 6.7 folyóméter 25 cm. vastag szálfá.

Kérdés: 230 m. csusztató elkészítéséhez mennyi fa szükségeltetik és mennyibe fog kerülni annak elkészítése, ha a napszám 80 krral és a fa köbmétere 2.3 frttal fiztetetik?

Az írásbeli dolgozatok arról tanuskodnak, hogy a vizsgázók nagyobb része iskolazottság hiányában gondolatát nem képes szabatosan leírni.

A szóbeli kérdésekre adott feleletekből kitűnt, hogy a vizsgázók legnagyobb része szorgalommal és sikerrel tanulmányozta az „Erdőr“ czimű szakkönyvet, egy része azonban — az alább jelzett vizsgaeredmény szerint — nem tudott kellő sikert felmutatni.

Az írásbeli és szóbeli feleletek egybevetése szerint a vizsga eredménye következő volt:

A vizsgára megjelent 33 egyén közül 3 kitűnően, 10 jól, 15 kielégítően alkalmasnak találtatott, 5 pedig a vizsgát nem állotta meg.

Megjegyzendőnek tartom még, hogy a vizsgánál egy, a vadászerdei erdőőri szakiskolát végzett növendék is megjelent, s a vizsgát kitűnő sikerrel állotta meg s úgy az írásbeli, mint a szóbeli kérdésekre adott feleleteivel örvendetes tanuságot tett az erdőőri szakiskolák áldásos működéséről, melyek az erdő-őri szolgálatban alkalmazandó egyéneket úgy látszik minden tekintetben kitűnően kiképezik.

Szintén örvendetes jelenséggént említhetem fel, hogy a vizsgánál megjelent nyolcz községi erdőőr közül egy kitűnően,

egy jól, és hat kielégítően alkalmasnak találtatott, bizonyossá-
gaul annak, hogy ma már a községek is megfelelni iparkodnak
a törvény határozatainak, s erdőőreiket taníttatják és a szak-
vizsga letételére kötelezik.

Körmöczbányán, 1887. évi október hó 17-én.

Lende Ede,
városi erdőmester.

IV. M.-Szigeten.

A folyó évi erdőőri szakvizsga M.-Szigeten október hó
10-én vette kezdetét és 16-án fejeztetett be.

A vizsgáló bizottságba Belházy Jenő m. kir. erdőigaz-
gatósági titkár elnöklete alatt Halász Antal m. kir. erdő-
mester és Füstös Kálmán m. kir. ellenőrökdő főerdész,
bizottsági tagok, Geiszler József m. kir. ell. főerdész pedig
mint póttag küldettek ki. A szakvizsga letételére, a helybeli
kir. erdőfelügyelőség 33 egyénnek adott engedélyt, kik közül
kettő a vizsgához meg nem jelent, kettő pedig az írásbeli
vizsga előtt visszalépett.

A tényleg megjelent 29 vizsgajelölt közül 9 a bustya-
házi m. kir. erdőhivatalnál, 3 az ungvári kir. főerdőhivatalnál,
9 a m.-szigeti kir. erdőigazgatóságnál, 4 a szinevéri urada-
lomnál, 2 a munkácsi gróf Schönborn-féle uradalomnál, 1 pedig
Sürgyefalu községnél van alkalmazva.

Írásbeli megfejtés végett a következő három kérdés ada-
tott fel:

1. Tegyen vizsgáló közvetlen előjárójának jelentést egy
munkásnak a szálfavágásban történt elszerencsétlenüléséről elő-
adván a szerencsétlenség összes részleteit és kiterjesztvén
jelentését arra is, hogy a szerencsétlenül járt munkás közvet-
lenül a baleset után milyen segélynyújtásban részesült?

2. Felmérendő három rét területe, melyek közül az egyik háromszög alakú s e háromszögnek az alapvonala 235.5 öl, magassága pedig 83.5 öl; a második rét egy ferdényt képez, melynél a párhuzamosan haladó vonalak egyike 550 öl, másika 234 öl, a ferdény magassága pedig 85 öl; a harmadik rét egy egyenszöget ábrázol, melynek rövidebb oldala 43.5 öl, hosszabb oldala pedig 82.5 öl. Mily területtel bír a három rét egyenként és összesen katastrális holdakban kifejezve?

3. Ha vizsgáló a védelmére bizott kerület bejárása alkalmával egy legeltetés ellen tilalmazott erdőrészben nagy számból álló tehéncsordát talál, mikép fog az 1879. évi XXXI. t.-cz. szem előtt tartása mellett eljárni? Mit kell e kártétel felvételénél a törvény értelmében különösen tekintetbe venni? s mikép fogja a kártételt, a fenforogható esetek egyikét megállapítva, naplójába tényleg feljegyezni.

Az írásbeli feladatokat a vizsgázók legnagyobb része jól oldotta meg, s gyengébben csak azok feleltek, a kiknek már az írás is nehezükre esik, s a kik a magyar nyelvben való fogalmazásban egyáltalán nem gyakorlottak.

A szóbeli vizsgánál a kérdések az „Erdőőr“ című szakkönyvben foglaltakból s ezen kívül azon tudnivalókból merítettek, a mit egy erdőőrnek a gyakorlatban okvetlenül tudnia kell, tehát különösen az erdőtörvény ismeretére fektettetett a fő súly.

Az írásbeli és szóbeli feleletek eredményét egybevetve, a vizsgát csak középszerűen sikerültnek lehet mondani a menyiben a vizsgázók közül 5 (17⁰/o) kitűnően, 3 (10⁰/o) jól, és 19 (66⁰/o) kielégítően alkalmasnak találtatott, kettő pedig (7⁰/o) a vizsgát nem állotta meg. Egy erdőőri szakiskolát végzett vizsgázó szabatos és teljesen kimerítő feleletein meglátszott, hogy jó alapot nyert az erdőőri szakiskolában.

A többi vizsgázók némelyike szintén szépen oldotta meg úgy az írásbeli mint a szóbeli kérdéseket, a legtöbb azonban főleg a számításban árult el bizonytalanságot.

Ez a hiányossága a készütségnek erős meggyőződés szerint könnyen kikerülhető volna, ha a vizsgára készülöket előljáróik a számításban rendszeresen oktatnák, vagy ha ez elfoglaltságuk miatt lehetetlen, legalább tanulmányozásra szorítanák s ha itt-ott fennakadnak, utbaigazítanák.

Kíváncsi volna továbbá, hogy az erdőtiszték az alattuk szolgálókat a fanemeknek és azok egyes részeinek — továbbá a hasznos és káros rovaroknak felismerésére előkészítenék, mivel jó erdőőről meg kell kívánni azt, hogy a fanemeket ismerje; s ép azért gyakran megesik, hogy egy némely vizsgázó csupán ezen körülmény miatt nem nyerhet bizonyítványt. —
M.-Szigeten, 1887. október 19-én. *Belházy Jenő.*

(Folytatása következik.)

A fapiacról.

Budapest, október hó 31.

(B.) A főbb forgalmi pontokon a tél beállását rendesen megelőző élénkséggel történnek a helyi szükségletek fedezésére szolgáló eladások, az árak azonban csak olyan nyomottak mint voltak s az eladások kevés üzleti jutalmat adnak. Egyedül a tölgyfa-anyagok árai szilárdak és jók, s ma ugyyszólván csak ezek eladásánál számíthat az erdőbirtokos, ki fájának értékét ismeri, jó vásárra, bár tagadhatlan, hogy még most is akad egy-egy olyan járatlan, ki az elsőrendű vastag anyag m^3 -ét két forintjával bocsátja áruba, s ezzel a többi szomszédos anyag árát is lenyomja.